

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1573

гр. Варна, 13.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

като разглежда докладваното от Галина Чавдарова Търговско дело № 20233100900275 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Витоша, ул. Околовръстен път №260, срещу А. К. К. от гр.Варна, с която са предявени обективно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във вр. чл.415 ГПК вр. чл.430 ТЗ за признаване за установено, че ответникът дължи на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД следните суми както следва: сумата от 140217,10лв., представляваща главница по договор за банков кредит №HL71027 от 17.03.15г., ведно със законната лихва от 06.01.23г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от 3930,89лв., представляваща възнагр.лихва за периода 10.06.22г. - 08.09.22г.; сумата от 6796,61лв., представляваща мораторна лихва за периода от 10.06.22г. - 04.01.23г.; сумата от 321,50лв.,представляваща такси по договора за периода от 12.05.22г. - 04.01.23г., за които вземания по ч.гр.д. №129/2023г. по описа на ВРС, е издадена заповед №92/11.01.2023г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК. Претендират се разноски по делото. С исковата молба са направени и доказ. искания.

Исковата молба отговаря на изискванията за редовност, посочени в чл.127, ал.1 и чл.128 ГПК, поради което съдът е постановил връчване на препис от същата на ответника.

В срока по чл.367, ал. 1 от ГПК ответникът А. К. К. от гр.Варна, е депозирал писмен отговор, с който оспорва иска като неоснователен.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК не е постъпила допълнителна искова молба.

По допустимостта на предявения иск:

Съобразно разясненията, дадени с т.5а и 10а на Тълкувателно решение №4 от 18.06.2014г. на ВКС по тълк.д.№4/2013г., иският съд следва да прецени всички предпоставки за допустимост на иска, включително наличието на подадено в срок възражение от длъжника, без да е обвързан от преценката на заповедния съд. В рамките на тези си правомощия и след извършена справка с приложените по ч.гр.д. №129/2023г. на ВРС документи, настоящият състав намира, че е налице депозирано в срок възражение по чл.414 ГПК, поради което и понастоящем предявените иски се преценяват като процесуално допустими.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявените иски, попадащи в приложното поле на чл.365 ГПК, и предвид липсата на направено в срока по чл.369 ГПК възражение, съдът

намира, че исковете следва да се разгледат по реда на Глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

С отговора на исковата молба са релевирани възражения за прихващане, които обаче не съдържат правопораждащи факти, които са различни от тези по вземанията – предмет на настоящото производство, като не се касае за различно спорно право, а изложените обстоятелства касаят размера на претендираните вземания. Ето защо не следва да бъдат приети за разглеждане възражения за прихващане в смисъла, заявен от ответната страна, а така направените възражения следва да бъдат разглеждани като възражение срещу размера на иска.

По доказателствените искания на страните:

По отношение на представените с исковата молба и отговора писмени доказателства, доколкото същите се явяват допустими, относими и необходими за изясняване на фактическата страна на спора, то същите следва да бъдат допуснати до събиране по делото. Тъй като представените по делото преписи на документи от ищеца не съдържат заверка от страната, това налага да бъдат дадени указания в тази насока, като се укажат и последиците от неизпълнението им.

Искането на страните за допускане на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, формулирани в исковата молба, и посочената под №1 в отговора задача, съдът намира за относимо и допустимо, поради което и следва да бъде уважено, като с оглед служебното задължение на съда да следи за прилагането на императивни правни норми по валидността на договаряне, то следва да бъдат поставени и допълн.въпроси на експертизата, за които се налагат специални знания. Въпросите, поставени от ответника под №2-4 не следва да бъдат допуснати, доколкото първите два са неясно формулирани, а последният не е необходим предвид неприетите възражения за прихващане.

Искането на отв.страна по чл.190 ГПК съдът намира, че не е необходимо и не следва да се уважи, предвид допуснатата експертиза.

Водим от горното и на осн. чл. 374, ал.2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на Глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

НЕ ПРИЕМА за разглеждане възражение за прихващане за сумата в размер на 35363,03 шв.франка и за сумата в размер на 61933,94лв, представляващи заплатени суми от кредитополучателя за погасяване на задълженията по договорите.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ следният проект за доклад по делото, на основание чл. 374, ал. 2 от ГПК:

Постъпила е искова молба от ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Витоша, ул. Околовръстен път №260, срещу А. К. К. от гр.Варна, с която са предявени обективно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във вр. чл.415 ГПК вр. чл.430 ТЗ за признаване за установено, че ответникът дължи на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД следните суми както следва: сумата от 140217,10лв, представляваща главница по договор за банков кредит №**** от 17.03.15г., ведно със законната лихва от 06.01.23г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от 3930,89лв, представляваща възнагр.лихва за периода 10.06.22г. - 08.09.22г.; сумата от

6796,61лв., представляваща мораторна лихва за периода от 10.06.22г. - 04.01.23г.; сумата от 321,50лв., представляваща такси по договора за периода от 12.05.22г. - 04.01.23г., за които вземания по ч.гр.д. №129/2023г. по описа на ВРС, е издадена заповед №92/11.01.2023г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК.

Ищецът твърди, че между него и ответника като кредитополучател, е сключен Договор за банков кредит №**** от 17.03.15г., по силата на който банката се задължила да предостави кредит от 169600лв. за целите на предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит №****. Сочи, че по силата на Приложение №1/03.04.15г. задълженията по договор за кредит №**** към датата на откриване на заемната сметка възлизали на 88135,80 шв.франка, като размерът на предоставения и усвоен кредит в лева възлизал на 167017,34лв, от които олихвяемата главница е в размер на 80% или 133613,87лв, а неолихвяемата главница е 20% или 33403,47лв. Излага, че със сумата от 167017,34лв са погасени задължения по договор за кредит в шв.франкове №****, както следва- 84682,34ш.ф.- главница, 417,13ш.ф.-лихви, 0,35ш.ф.-лихви и 4,23ш.ф.- разноски, като сумата от 5745,17лв била върната като бонус след извършеното погасяване. Излага, че съгласно чл.2а от договора върху неолихвяемата главница не се начислявала лихва,като ако на падежната ѝ дата имало непогасен остатък тя ставала изцяло дължима. Сочи, че на осн. чл.3, ал.1 от договора кредитополучателят дължал възнагр.лихва върху олихвяемата главница, която се определяла като сбор от референтен лихвен процент 6-месечен индекс СОФИБОР плюс догов.надбавка от 6,529%.Твърди, че на осн. чл.4 от договора ответникът дължал при просрочие лихва за забава за времето на забавата като размерът ѝ бил равен на размера на законната лихва. Излага, че на осн. чл.6, ал.1 от договора кредитополучателят дължал ежемесечно такси по договора за обслужване на разпл.сметка, по която се обслужва кредита, и за администриране на просрочен кредит, както и разноски, свързани с кредита. Сочи, че съгласно чл.8, ал.1 от договора ответникът ползвал гратисен период, в който дължал само лихви върху усвоената и непогасена част от олихвяемата главница, като в чл.9 бил договорен погас.план за погасяване на последната. Сочи, че съгласно чл.17, ал.1 от договора ответникът е длъжен да направи застраховка на дадения като обезпечение имот, като съгл. чл.17, ал.6 вр. с ал.7 когато банката плаща за негова сметка дължима застр.премия, с тази сума се увеличава задължението на кредитополучателя. Излага, че съгласно чл.5 от допълн.споразумение от 29.09.17г., считано от подписването му ответникът не дължал за първите 12 м. от периода на облекчено погасяване лихва, а погасявал дълга на равни месечни вноски от 700лв, като от 13м. до 36м. върху общия дълг се начислявала годишна лихва в размер, равен на сбора от референтен лихвен процент 6-месечен индекс СОФИБОР плюс догов.надбавка от 1,737%, а след изтичане на периода на облекчено погасяване се дължала годишна лихва, определена като сбор от референтен лихвен процент 6-месечен индекс СОФИБОР плюс догов.надбавка от 5,137%.Твърди, че ответникът е допуснал просрочие в плащането на погас.вноски, като банката упражнила потестативното си право по чл.22 от договора и обявила кредита за предсрочно изискуем, за което ответникът бил уведомен на 08.09.22г. Излага, че подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист, по което била издадена заповед за изпълнение и изп.лист по ч. гр. дело №129/2023г. на ВРС срещу длъжника, срещу която последният възразил.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът А. К. К. от гр.Варна, чрез адв.В.Т., е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че клаузите на чл.3, ал.1 и 5, чл.6, ал.2 и 3, чл.13 и чл.23 от договора за кредит от 19.03.08г. са неравноправни, евентуално нищожни поради липса на съгласие, липса на основание и противоречие на закона. Излага, че в договора не са посочени правила за определяне на БЛП, като липсвала и препращаща разпоредба към подобна методология, а клаузата на чл.3, ал.5 не съдържала посочване на обективни критерии за промяна на лихвения процент и била бланкетна. Намира клаузата на чл.6, ал.2 за неизразена по ясен и разбираем начин, тъй като

на кредитополучателя не била предоставена достатъчна информация, която да му позволи да вземе решение, основано на добра информираност и благоразумие, както и да прецени икономическите последици от клаузата за валутния риск. Счита, че тарифата на банката по естеството си съставлявала общи условия, като липсвали доказателства за приемането ѝ. Намира, че поради тази неравноправност на клаузите кредитополучателят е обвързан само от първоначалния размер на уговорената лихва, като нищожността на клаузите от договора водела до нищожност и на тези от допълн.споразумения и на последващия договор от 17.03.15г. и допълн.споразумения към него. Счита, че с допълн.споразумения се капитализира лихва, което съставлявало анатоцизъм. Оспорва клаузите на чл.1, ал.1 и ал.3 от договора от 17.03.15г. и чл.2 и чл.3 от Приложение №1 към него като нищожни, тъй като са сключени във вреда на потребителя. Счита за нищожни и клаузите на чл.9, ал.1 от договора от 2008г. и чл.11, ал.14 от договора от 2015г., тъй като не била приложима опцията за намаляване срока на кредита при частично предсрочно погасяване.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във вр. чл.415 ГПК вр. чл.430 ТЗ.

Съгласно изложеното от страните съдът намира, че не са налице права и факти, които се признават, нито обстоятелства, които не се нуждаят от доказване.

С оглед на предявения иск ищецът носи доказателствената тежест за установяване твърдените от него факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици, а именно - наличието на валиден договор за кредит, качеството си на изправна страна по договора, настъпила предсрочна изискуемост на задължението на ответника по него и неговия размер, а при наведените твърдения за неравноправност на клаузите следва да докаже индивидуално договаряне или добросъвестно изпълнение на задълженията му, произтичащи от императивните правила за защита на потребителите, както и спазването на императивните правила на ЗПК, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

Ответната страна носи доказателствената тежест за установяване правоизключващи и правопогасяващи спорното право факти, на които основава своите възражения, в т.ч. извършени плащания, твърдяната нищожност на процесния договор и допълн.споразумения, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

ДОПУСКА до събиране в с.з. приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл.183 ГПК отв.А. К. да представи в срок до първото с.з. приложените към отговора доказателства, описани под №1 и №3 в отговора, в заверени преписи, като се указва, че при не представянето им те ще бъдат изключени от доказателствата по делото.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза със задача: Вещото лице след запознаване с материалите по делото, кредитното и счетоводно досие на ответника, водено при ищеца и необходимите справки, да отговори на въпросите:

1.Колко и в какви размери са направените от кредитополучателя погас.вноски към ищеца по двата кредита- договор за кредит №****/19.03.08г. и договор за кредит №****/17.03.15г., като се посочат поотделно за всеки един кредит?

2.От коя дата е първото просрочие и от кога е преустановено погасяването по договор за кредит №****/17.03.15г.?

3.Какъв е размерът на дължимата към 06.01.23г. главница, в т.ч. предсрочно изискуема главница и падежирала главница?

4.Какъв е размерът на начислените, но неплатени от ответника възнагр.лихва, мораторна лихва, такси и застраховки към 02.08.22г.?

5.Правени ли са увеличения и намаления на SOFIBOR и съответно на лихвения

процент по договор №****/17.03.15г. след датата на сключването му и колко на брой са били те? Вещото лице да посочи кога е извършена промяната и как е формиран приложимия лихвен процент: само с промяна на SOFIBOR или само с промяна на надбавката или с промяна и на двата компонента. Как всяка от промените се е отразила на общо дължимата лихва и съответно на дължимата анюитетна вноски.

6.Какъв е размерът на задълженията по договор за кредит №****/19.03.08г. към датата на сключване на договора от 17.03.15г., при съобразяване на курса на шв.франк към деня на договора от 19.03.08г., без прилагане на капитализация на лихви, без увеличение на лихвен процент и без уговорки по допълн.споразумения?

7.Какъв е размерът на задълженията по договор за кредит №****/17.03.15г. към 08.09.22г. (твърдяно обявяване на предсрочна изискуемост), 04.01.23г. / посочена в исковата молба/ и към датата на експертизата при съобразяване на размера на задълженията по договор за кредит от 19.03.08г., установени по т.б, и всички плащания за погасяване на задълженията при прилагане на уговорките в договора за кредит от 17.03.15г., в следните варианти:

- при съобразяване прилагания от банката SOFIBOR и надбавките, фиксирани в договора за кредит и допълн.споразумения, без прилагане на капитализация на лихви;

- без промяна в лихвения процент и без прилагане на капитализация на лихви?

Определя първоначален депозит за възнаграждението и разноските, свързани с изготвяне на експертизата, в размер на 500лв, от който 400лв, вносими от ищеца, и 100лв-вносими от ответника, в едномесечен срок от съобщаване на определението, като в същия срок се представят доказателства за внасянето му. Определя за вещо лице Д. П. П., което да се призове след внасяне на депозита. Указва на вещото лице, че заключението следва да бъде депозирано по делото най-малко една седмица преди съдебното заседание с копия за всяка страна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на отв.страна по чл.190 ГПК и за допускане на експертиза със задачи №2-4 от отговора.

ПРИКАНВА страните към спогодба и възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, като им указва, че при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на СТРАНИТЕ за възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" № 12, тел. 052623362; служител за контакти - Нора Великова.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовката за насроченото с.з.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____